

Oliver Twist.

Samfundsrøman

af

Charles Dickens.

(Fortsat)

Blandt de finde Gæstinger, som kom frem under...

Men næste Morgen kom der et Rygte om, at en Mand...

31.

Nue Liv.

Oliver gik meget igennem. Smerterne fra Gaaret...

"Din lille Skatfel," sagde Fæsten Rosa en Dag, da...

"Du kan stole paa, hvad jeg siger!" svarede den unge...

"Mod hvem?"

"Mod den gamle Herre og hans rare Husbolberste,

"Ja, det er jeg vis paa," sagde Fæsten Rosa. "Doktor...

"Har han virkelig, Fæsten?" udbrød Oliver glædes-

"Det vorede ikke saa længe, før Oliver blev stærkt not

"Ja vel! hvad det?" sagde Doktoren. "Ma holdt

"Der er Tvivlen," — det var der, de tog mig med ind!

"Halsøj!" udbrød Doktoren. "Hej, du, lig op!"

"Naada!" sagde en lille puffedragt Grimicrian og

"Ja, og Mord med," svarede den puffedragte kol-

"Bel hører jeg," svarede Lægen og blev ved at rus-

"Den puffedragt sig stirede umaabelig forbarst og

"Naada!" sagde den puffedragte og muntrede Dr.

"Har du maalt nogen Sunde set, at man kommer

lørende i Kalesche til den Slags, din gamle Flagermus-

"Hvad vil De da?" streg Grimicrian opragt. "Se

"Stal De det?" svarede Doktoren. "Ja vil De mig

"Hm! en dum Historie, dette her! Drengen maa have

"Men det var et Træk af Gær og Forbandelser. Men

"Der er en Torst!" sagde den lille Doktor. "Se

"Ja, det er den rigtige Torst!" sagde den lille Doktor.

"Sands et sig havde den brave Doktor hele Livet

"Oliver vendte sig om, at det var adskillige

"Men de havde glædet sig saa usigelig ved Tanken om

"Det var der, min Pige?" spurgte Fru Manlie.

"Du er da ikke syg, Barn?" udbrød Fru Manlie

"Nej — nej — ikke jeg," svarede Rosa, men ogsa i det

"Jeg vilde saa naeligi angste dia, Tante," hojlede

"Det var der, min Pige?" spurgte Fru Manlie.

"Ja, det er jeg vis paa," sagde Fæsten Rosa. "Doktor

"Har han virkelig, Fæsten?" udbrød Oliver glædes-

"Det vorede ikke saa længe, før Oliver blev stærkt not

"Ja vel! hvad det?" sagde Doktoren. "Ma holdt

"Der er Tvivlen," — det var der, de tog mig med ind!

"Halsøj!" udbrød Doktoren. "Hej, du, lig op!"

"Naada!" sagde en lille puffedragt Grimicrian og

"Ja, og Mord med," svarede den puffedragte kol-

"Bel hører jeg," svarede Lægen og blev ved at rus-

"Den puffedragt sig stirede umaabelig forbarst og

"Naada!" sagde den puffedragte og muntrede Dr.

"Har du maalt nogen Sunde set, at man kommer

"Har du maalt nogen Sunde set, at man kommer

Stedet saa henrivende. Roser og Gevedblad flug-

"Havens Blomster flugte Luften med Duft. Tæt ved

Del var en lykkelig Tid. Dagene var saa milde og

Markerne og affage Gærterne rundt omkring for at samle...

"Hvad mener De, Fru?" spurgte Oliver.

"Hvad mener De, Fru?" spurgte Oliver.

"Men det var et Træk af Gær og Forbandelser. Men

"Der er en Torst!" sagde den lille Doktor. "Se

"Ja, det er den rigtige Torst!" sagde den lille Doktor.

"Sands et sig havde den brave Doktor hele Livet

"Oliver vendte sig om, at det var adskillige

"Men de havde glædet sig saa usigelig ved Tanken om

"Det var der, min Pige?" spurgte Fru Manlie.

"Du er da ikke syg, Barn?" udbrød Fru Manlie

"Nej — nej — ikke jeg," svarede Rosa, men ogsa i det

"Jeg vilde saa naeligi angste dia, Tante," hojlede

"Det var der, min Pige?" spurgte Fru Manlie.

"Ja, det er jeg vis paa," sagde Fæsten Rosa. "Doktor

"Har han virkelig, Fæsten?" udbrød Oliver glædes-

"Det vorede ikke saa længe, før Oliver blev stærkt not

"Ja vel! hvad det?" sagde Doktoren. "Ma holdt

"Der er Tvivlen," — det var der, de tog mig med ind!

"Halsøj!" udbrød Doktoren. "Hej, du, lig op!"

"Naada!" sagde en lille puffedragt Grimicrian og

"Ja, og Mord med," svarede den puffedragte kol-

"Bel hører jeg," svarede Lægen og blev ved at rus-

"Den puffedragt sig stirede umaabelig forbarst og

"Naada!" sagde den puffedragte og muntrede Dr.

"Har du maalt nogen Sunde set, at man kommer

"Har du maalt nogen Sunde set, at man kommer

Stedet saa henrivende. Roser og Gevedblad flug-

"Havens Blomster flugte Luften med Duft. Tæt ved

Del var en lykkelig Tid. Dagene var saa milde og

Det blev en stem Roser, og da Morgen kom, var Fru

"Vi maa strengt os an, Oliver, ikke give os hen i

"Her er et Brev til," sagde Fru Manlie ianfult,

"Uben at kantes over det, havde hun ladet Oliver tage

"Nej, sagde Fru Manlie og tog det igen, jeg vent

Ranf løb han tvært over det, havde hun ladet Oliver tage

helt borte mellem det høje Korn paa begge Sider af Stien,

snart kom han ud paa aabne Marker, hvor Hoffolk gik

og arbejdede. Og ikke en eneste Gang standte han —

undtagen maatte et Par Sekunder for at sige Vejr, —

før han, hed og tilstøvede, stod paa det lille Torv over i

Plakten. Her stod han lidt og saa sig om efter Gæst-

gæstebredet. Der saa en hvid Bantbhugning, et rødt Brag-

geri, et gult Raadhus, og herne paa Hjernet en stor

Gaard med grønmalet Træværk, over hvis Port der var

et Stilk rødt Indskrift "Kong Georg". Derhen stundte

han til.

Først spurgte han en Diligencestue, der sad og smuede

i Borten, og som efter at have hørt hans Ord henviste

ham til Staldtællen. Staldtællen herte eftertønsomt

paa ham og henviste ham saa til Værelsen, en høj Mand

med blå Halsklud, gulbrune Buxer og Kravestue,

som stod og lænede sig op til Bussen udenfor Staldtællen

og stangebe Tænder med en Solo-Tandstifter. Værelsen

gik overmaade smidigt ind i Stankelstue og satte sig til

at strige Kæmningen, hvad der tog lang Tid. Saa, da

den endelig var færdig og betalt, stude der fables en Hest,

og en Karl skule klæde sig paa, og dermed gik hvelierne

næsten et Kvart. I al den Tid stod Oliver som paa

Etter blev det Morgen. Solen skinne klart, som

om der set ingen Sorg og Nød var at se. Og medens

hver Blomst og hvert Blad stod i sin fulde Kraft og der